

Dorota Kuźnik

KOBIET (ON)Y



Zapraszamy na wernisaż

26 lipca 2019 r. (piątek), godz. 19.00

Wystawa potrwa do
15 września 2019 r.

Galeria Sztuki Współczesnej BCK,
Rynek-Ratusz, Brzeg

kurator wystawy:
Krzysztof Wałaszek ASP Wrocław



Dorota Kuźnik – absolwentka Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa i Rzeźby we Wrocławiu (malarstwo i multimedia). Uprawia głównie malarstwo olejne na płótnie i desce. W 2000 ukończyła Studia Filologiczne na kierunku Filologia Germańska na Uniwersytecie Wrocławskim, a w 2005 Studia Podyplomowe w Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy Brandta Uniwersytetu Wrocławskiego.

Źródłem inspiracji i fascynacji artystki są wczesny i dojrzały renesans, późny gotyk, XVI-wieczna sztuka Europy Północnej. Jej obrazy wpisują się przede wszystkim w nurt realizmu, tworzy też prace będące odwołaniem do poetyki modernistycznej, a jej refleksja na temat sztuki rozciąga się również na poszukiwania w kierunku malarstwa autotematycznego.

Przez nawiązanie dialogu ze spuścizną sztuki dawnej artystka dokonuje reinterpretacji języka ikonograficznych schematów malarstwa przeszłości. Nie chodzi tu jednak o proste trawestacje czy kolejne redakcje malarstwa dawnych mistrzów a o redefinicje języka schematów ikonograficznych. Podjęte przez artystkę transpozycje dzieł to raczej amplifikacje, wzbogacające lub redukujące na zasadzie formalnego cytatu konwencje i schematy obrazowania czerpane ze sztuki dawnej.

Odniesienia do kanonów malarstwa dawnego odbywa się na zasadzie „puszczenia oka” do arcy mistrzowskiej formy, bawienia się i zonglowania konwencjami i schematami obrazowania. Artystka często wchodzi w dialog oparty czasem na refleksyjnym, a niekiedy wręcz dowcipnym koncepcie czy postmodernistycznym żarcie.

RZECZYWISTOŚĆ i ABSTRAKCJA spotykają się w jej pracach jako pozorne bieguny. Jej malarstwo jest nie tyle próbą pogodzenia tych światów, co uchwycenia tego momentu, w którym zaciera się granica między nimi. Wg malarki, abstrakcja i figuracja nie muszą być czymś antagonistycznym, lecz mogą ze sobą harmonijnie współistnieć. Malarka bawi się konwencjami, podejmuje grę z formami i gatunkami malarskimi. Dzięki temu wkracza w uniwersalną przestrzeń, która wymyka się jednoznacznej definicji, wchodzi w świat bogatej metaforyki i zaprasza do tego świata odbiorcę – pozostawiając mu wybór swojej własnej interpretacji.

W swoich obrazach artystka tworzy wizerunek kobiety, inspirowany stylistycznie i formalnie malarstwem średniowiecznym i wczesnorenesansowym przez płasko, linearnie potraktowane sylwetki ze sztucznie pogłębioną przestrzennością. Cechą wyróżniającą są frontalizm i hieratyczność potraktowanej syntetycznie postaci, pionowość w kompozycji centralnej i upodobanie do symetrii. Dorota odwołuje się także do tradycji portretu trumiennego i konwencji portretu fotograficznego epoki wiktoriańskiej (tzw. portret fotograficzny z ukrytymi matkami „Hidden mothers”) Wykorzystując motyw konterfektu podwójnego, nawiązuje do DUALIZMU ciała i duszy, piękna i brzydoty, rozkwitu i rozkładu, młodości i starości, wreszcie życia i śmierci – motywu niezmiennie pojawiającego się w jej twórczości. Przedstawione w jej malarstwie figury o solidnym wolumenie, pozornie mocno osadzone w codzienności, zdają się być jednak oderwane od rzeczywistości, zawieszona w próżni, w niebycie, jakby lewitujące, uwolnione od życia, zwolnione z doczesności. Trwają w sennym odrętwieniu, zawieszona w nieważkości na granicy życia i śmierci.

W pracach Doroty Kuźnik wyrafinowanemu pięknu, towarzyszy podszyty niepokojem turpizm. Brzydota nie jest tu jednak zwyczajną prowokacją, lecz ma skłonić odbiorcę do poszukiwań i redefiniowania pojęć „piękna” i „brzydoty”. Malarstwo Doroty Kuźnik to nie „ładny obrazek”. Artystka często działa na widza celową deformacją bądź też bardzo odważnym tematem, nie pozwalając mu na poddanie się łatwemu pięknu. Wciąga odbiorców w grę, działa na emocje, skłania do refleksji i zachęca do własnych poszukiwań. Malarski świat w całości dotyczy kobiecości i różnych wariacji na jej temat. Tego, jaka kobieta jest, jak siebie postrzega, jak widzi ją otoczenie i jak stara się ją formować i wywierać na nią presję. Artystka posługuje się archaizacją i stylizacją, lecz opowiada o problemach ponadczasowych, także współczesnych.



Od lewej:

Z cyklu Hidden children - hidden mothers, 2019, olej, płótno, 150x100 cm

Gentlewoman, z cyklu Comme des garçons, 2018, olej, płótno, 150x110 cm

Z cyklu Hidden children - hidden mothers, 2019, olej, płótno, 160x90 cm

Wybrane nagrody i wystawy:

- „Art happens” („Sztuka się zdarza”) – wystawa malarstwa w Bramie Wrocławskiej miasta Oleśnica, 2009 r.
- Wystawa zbiorowa w Galerii „Pod psem” na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, 2014 r.
- „(IM)POTENCJE” – wystawa malarstwa Doroty Kuźnik i Moniki Małachowskiej w Miejskim Ośrodku Kultury w Oleśnicy, 2015 r.
- Nominacja do II etapu II Edycji Konkursu malarskiego „POSTAWY” na najciekawszą postawę artystyczną wśród studentów kierunku: Malarstwo Akademii Sztuk Pięknych im Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu połączony z wystawą pokonkursową w Galerii Browar w Browarze Mieszczańskim we Wrocławiu, 2015 r.
- Udział w Międzynarodowym Konkursie YICCA International Contest of Contemporary Art., 2017 r.
- Wyróżnienie Honorowe w 27. Ogólnopolskim Przeglądzie Malarstwa Młodych „Promocje” w Legnicy, 2017 r.
- (ON)A/S(HE) - PODWÓJNA NATURA KOBIECOŚCI - indywidualna wystawa malarstwa w Xanadu Galeria i Dom Aukcyjny w Warszawie, 12 października 2018 r.
- Indywidualna wystawa malarstwa towarzysząca międzynarodowemu seminarium naukowo-technicznemu, hotel Warszawianka w Jachrance, 4 czerwca 2018 r.
- 16. Warszawskie Targi Sztuki w Arkadach Kubickiego, Arkady Kubickiego, Warszawa, 5-7 października 2018 r.
- KOBIE(TON)Y - indywidualna wystawa malarstwa, Galeria Sztuki Współczesnej BCK w Brzegu, 26 lipca 2019 r.

